

Arrest

nr. 45 450 van 25 juni 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 17 mei 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 april 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 mei 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat KOSE, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, komt op onbekende datum België binnen.

Op 14 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 21 april 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 16.12.2009 bij onze diensten werd ingediend door :

A. S., K. (RR (6) 75.03.28 808-88)

geboren op 28.03.1975 te K.

nationaliteit: Sierra Leone

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. :

Artikel 7, §1, (2° en 3°) van het KB van 17.05.2007 verduidelijkt dat de aanvraag moet vergezeld gaan van “een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, §1, van de wet” en van “enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk” met betrekking tot deze ziekte. Het zelfde artikel 7, §2, zegt dat de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart “indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd”. Deze drie inlichtingen zijn niet alleen nuttig, maar onontbeerlijk voor een correcte beoordeling van de aanvraag in de zin der wet en dat de afwezigheid van een ervan in de inleidende aanvraag bijgevolg neerkomt op slechts gedeeltelijke mededeling van alle medische dienstige informatie, leidend tot onontvankelijkheid in toepassing van artikel 7, §2, van het KB van 17.05.2007. De aanvraag ging niet vergezeld van volgende inlichtingen; in de aanvraag wordt geen specifieke diagnose gesteld, noch is er sprake van een specifieke medische behandeling die gegeven wordt of noodzakelijk is. Bijgevolg is de aanvraag onontvankelijk.

Het staat betrokkene vrij een nieuwe aanvraag in te dienen, ditmaal vergezeld van de onontbeerlijke medische informatie.

(...)”

Op 3 mei 2010 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 5 mei 2010 wordt de bestreden beslissing aan verzoeker ter kennis gebracht.

Een repatriëringspoging op 11 mei 2010 mislukt en er wordt een beslissing genomen tot heropsluiting van verzoeker.

Op 14 mei 2010 dient verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van het bevel om het grondgebied te verlaten van 3 mei 2010 en van de beslissing tot heropsluiting van 11 mei 2010. Bij arrest nr. 43 336 van 15 mei 2010 van de Raad wordt deze vordering verworpen.

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op van de vordering tot schorsing omdat verzoeker niet aantoonbaar op basis van concrete gegevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en geen ernstig middel aanvoert. Uit hetgeen hierna volgt, zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve beslissingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel:

Volledig ten onrechte stelt de bestreden beslissing dat 'de aanvraag niet vergezeld ging van volgende inlichtingen: geen specifieke diagnose, geen specifieke medische behandeling die gegeven wordt of noodzakelijk is'.

Dat verzoeker om deze reden, en alleen om deze reden, een beslissing krijgt tot onontvankelijkheidsverklaring van de aanvraag overeenkomstig artikel 9 ter Vreemdelingenwet.

Dat verzoeker evenwel een medisch attest heeft aangehecht aan zijn aanvraag 9 ter dd. 14.12.2009 die de nodige medische gegevens bevat.

Dr. M. V. W. uit Werchter, die bovengenoemd medisch attest heeft opgesteld [Stuk 3], stelt de volgende diagnose vast:

'getraumatiseerd door gebeurtenissen in Sierra Leone, regelmatig slecht slapen, 'beelden' zien van zaken die hij heeft meegemaakt in rebellenkamp, mensen vermoord zien worden, handen afhakken, gedwongen werk, martelingen wanneer hij niet deed wat rebellen vroegen, messteken (cfr. littekens) op II been'.

Als antwoord op de vraag of een regelmatige opvolging van verzoeker door een arts of specialist noodzakelijk is, stelt dr. V. W. vast dat:

'best regelmatige opvolging door huisarts in België zodat trauma op goede manier verwerkt kan worden (ev. Psychologische behandeling via verwijzing)'.

De verwachte duur van de behandeling zou 'meerdere jaren' in beslag nemen. Ook bestaan er geen alternatieven voor de behandeling.

Verder meldt het medisch attest dat verzoeker 'door psychische en medische ondersteuning zijn trauma kan verwerken'.

Wat de prognostiek indien verzoeker een goede behandeling bekommt betreft, 'zal verzoeker duidelijk beter functioneren mits goede ondersteuning psychisch en medisch, dan wanneer hij aan zijn lot wordt overgelaten'.

De vraag of verzoeker naar zijn land van herkomst kan reizen, wordt beantwoordt door het volgende: 'Patiënt wenst niet meer naar Sierra Leone te gaan. Moeder werd vermoord door rebellen, geen andere familie daar meer, trauma wordt opgeroepen door terug te komen'.

Er zijn dan ook zeker gezondheidsrisico's in geval van terugkeer naar herkomstland: Trauma opgelopen daar, gaat terug zich manifesteren, ondanks het feit dat de toestand daar verbeterd is'.

Rekening houdend met het boven vermelde, strookt het niet met de redelijkheid om verzoeker een beslissing toe te kennen tot onontvankelijkheidsverklaring van de aanvraag overeenkomstig artikel 9 ter Vreemdelingenwet.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Vastgesteld dient te worden dat de gegeven motieven de beslissing niet kunnen dragen, dat de beslissing aldus de materiële motiveringsplicht schendt.

De materiële motiveringsplicht vereist een beslissing op grond van deugdelijke motieven. Deze vereiste impliceert dat de aangehaalde motieven een juridisch en feitelijk juiste grondslag moeten hebben. Alleen zo kan een motivering afdoende zijn, m.n. duidelijk, concreet, nauwkeurig, draagkrachtig, waarheidsgetrouw en gestaafd door de onderliggende stukken.

De machtigingsaanvraag van verzoekende partij werd ook niet met de nodige zorgvuldigheid onderzocht. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat bij de voorbereiding en bij het nemen van een overheidsbesluit alle relevante factoren en omstandigheden worden afgewogen.

In casu missen de motieven van verwerende partij feitelijke grondslag en werd bij het nemen van de beslissing niet met alle gegevens rekening gehouden.

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat de motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2. In de nota repliceert verwerende partij dat uit het verzoekschrift blijkt dat het middel dat verzoeker aanvoert inhoudelijke kritiek bevat, en dat verzoeker erin slaagt de motieven vervat in de *in casu* bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. Verwerende partij meent dat verzoeker daarom geen belang heeft bij deze kritiek. Voorts meent verwerende partij dat verzoeker niet tegelijk de schending van de formele en van de materiële motiveringsplicht kan aanvoeren.

Inzake de materiële motiveringsplicht wijst verwerende partij erop dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de aanvraag niet in de plaats kan stellen van die van het bestuur en dat de motieven van de bestreden beslissing volstaan opdat komt vast te staan dat de gemachtigde niet op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag onontvankelijk is. Uit de motieven blijkt heel duidelijk om welke redenen de gemachtigde heeft beslist dat de meegedeelde medische informatie niet volstaat als een medisch getuigschrift aangaande de ziekte zoals bepaald in artikel 7 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007.

De schending van de zorgvuldigheidsplicht kan evenmin worden aangenomen. Artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat de ziekte een reëel risico moet inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van de aanvrager of een reëel risico moet inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Artikel 7 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 schrijft voor dat bij de aanvraag een medisch getuigschrift moet worden gevoegd aangaande de ziekte zoals bedoeld in artikel 9*ter*, § 1 van de Vreemdelingenwet en ook enige andere dienstige informatie.

In het medisch attest werden de problemen van verzoeker op een bijzonder vage wijze omschreven door de huisarts. Er wordt dus terecht gesteld dat er geen specifieke diagnose werd gesteld en dat er geen sprake is van een specifieke behandeling die gegeven wordt of noodzakelijk is. Een dergelijk vaag attest kan geenszins volstaan als aanwijzing van een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van verzoeker. Dit attest kan niet het medisch getuigschrift uitmaken waarvan de voorlegging wordt vereist door artikel 7, § 1 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007. Verwerende partij kan immers niet nagaan of een behandeling voor verzoekers aandoening in het land van herkomst mogelijk is omdat verzoeker zelf nalaat te verduidelijken welke specifieke behandeling hij behoeft. Verzoeker dient een stuk aan te brengen waaruit blijkt dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 9*ter*, § 1 van de Vreemdelingenwet. Hij heeft nagelaten dit te doen. In de bestreden beslissing wordt toegelicht waarom het door verzoeker aangebrachte medisch attest niet kan volstaan.

Het is verzoeker zelf die onzorgvuldig is geweest door geen duidelijke en specifieke informatie aan te brengen nopens zijn beweerde medische problemen. Verwerende partij heeft gehandeld na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

3.3. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet en artikel 7, § 1 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 en naar het feit dat er in de aanvraag geen specifieke diagnose wordt gesteld of sprake is van een specifieke medische behandeling die gegeven wordt of noodzakelijk is. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker kritiek uit op de motivering van de bestreden beslissing en bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het

middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.4. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

*De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.
(...)”*

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007) bepaalt:

“§1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen :

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§2. Onverminderd artikel 9ter, §3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in §1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.

In het tegenovergestelde geval geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg geeft aan een uitnodiging van de behandelende ambtenaar-geneesheer of deskundige.”

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat de aanvraag van verzoeker niet vergezeld ging van inlichtingen waaruit een specifieke diagnose blijkt of waaruit blijkt dat er sprake is van een specifieke medische behandeling die gegeven wordt of noodzakelijk is.

Verzoeker benadrukt in het middel dat uit het medisch attest blijkt dat verzoeker getraumatiseerd is en best regelmatige opvolging dient te krijgen en dat er gezondheidsrisico's zijn in geval van terugkeer naar het herkomstland. Verzoeker stelt dat de gegeven motieven de beslissing niet kunnen dragen en dat bij het nemen van de beslissing niet met alle gegevens rekening werd gehouden. Verzoeker voert tevens aan dat de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden omdat er een onzorgvuldig onderzoek werd gevoerd naar de situatie van verzoeker.

3.5. Er dient opgemerkt te worden dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van verzoeker van 14 december 2009, zoals vereist, vergezeld ging van een medisch attest, waarin de arts volgende

gegevens vaststelt: *“getraumatiseerd door gebeurtenissen in Sierra Leone (...) Best regelmatige opvolging door huisarts in België zodat trauma op goede manier kan verwerkt worden.”*

Dienvolgens stelt de Raad vast dat in het medisch getuigschrift, waarvan de aanvraag van verzoeker vergezeld ging, wel degelijk wordt gewezen op de gezondheidsproblematiek van verzoeker. In de nota geeft verwerende partij aan dat deze problematiek vaag wordt uiteengezet en niet ernstig genoeg is in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Daargelaten de vraag naar de ernst van de problematiek, kan de gemachtigde van de staatssecretaris niet voorhouden dat de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker geen melding maakt van een specifieke diagnose of van een specifieke medische behandeling. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft bijgevolg niet in alle redelijkheid geoordeeld dat de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk is. De schending van de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

De Raad wijst er bovendien op dat de appreciatie van de aangevoerde medische problematiek, inclusief de beoordeling van de mogelijkheid of de noodzaak van een behandeling, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, exclusief toekomt aan een ambtenaar-geneesheer. Enkel deze ambtenaar-geneesheer kan de medische attesten inhoudelijk beoordelen en -indien de medische situatie van de aanvrager onvoldoende duidelijk blijkt uit de overgemaakte medische attesten- een aanvullend onderzoek (laten) doorvoeren (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 35*). *In casu* werd de bestreden beslissing evenwel genomen zonder dat het advies van de ambtenaar-geneesheer werd ingewonnen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Door *in casu* niet het advies in te winnen van de ambtenaar-geneesheer maar door zelf te oordelen over de inhoud van het medisch attest, kan worden aangenomen dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet op zorgvuldige wijze en op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden aangenomen.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

3.6. Aangezien deze onderdelen van het eerste middel tot de ruimste vernietiging leiden, bestaat er geen noodzaak om het tweede middel, dat eveneens de schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft, te onderzoeken.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 april 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET